

Interministeriële Conferentie Volksgezondheid

20 april 2020

Verslag

Aanwezigen

Leden

○ Minister Maggie De Block (voorzitter IMC VG) + Bert Winnen, directeur beleidscel	Federale regering
○ Minister Alain Maron	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie
○ Minister Wouter Beke	Vlaamse Regering
○ Minister Christie Morreale + Yolande Husden, directrice beleidscel	Waalse Regering
○ Minister Antonios Antoniadis	Regering van de Duitstalige Gemeenschap
○ Minister Valérie Glatigny + Delphine Haulotte, adviseur ○ Minister Bénédicte Linard	Regering van de Federatie Wallonië-Brussel
○ Pedro Facon + Kurt Doms, adviseur IMC + Vincent Melis, adviseur IMC	Secretaris van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid, Directeur-generaal Gezondheidszorg

Genodigden

○ Minister Philippe De Backer	Federale regering
○ Nicolas De Cattalaÿ, raadgever Eerste Minister Wilmès	Federale regering
○ Isabelle Van der Brempt, Diensthoofd Acute en Chronische Zorg, DGGS	FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
○ Jo De Cock, administrateur-generaal	RIZIV
○ Steven Van Gucht (Sciensano)	Voorzitter Wetenschappelijk comité COVID-19

De IMC is samengeroepen op vraag van de Eerste Minister, met als hoofdpunt de organisatie van contact tracing.

1. Contact tracing : stand van zaken

Minister De Backer licht de stand van zaken toe. Een nota is beschikbaar op sharepoint.

Contact tracing is een bevoegdheid van de deelstaten. Deze IMC moet dus worden gezien als een hand-over meeting van het federale niveau naar het deelstatelijk niveau. Intergewestelijke coördinatie is aangewezen.

De doelstelling van contact tracing is zo snel als mogelijk de ketting van de besmettingen te doorbreken van zodra iemand als COVID-19-positief werd bevestigd. De tracing zal dus gepaard gaan met een doorgedreven testing, waarvoor de capaciteit momenteel reeds voorhanden is. Er kan geen deconfinement plaatsvinden zonder tracing.

De contact tracing bestaat uit twee (complementaire) vormen:

1. Manuele tracing : dit is essentieel om de exit-strategie uit te rollen. Deze tracing gebeurt door een team van mensen. Zij vraagt heel wat intergewestelijke coördinatie, en integratie met het interfederale e-health systeem (vb het medisch dossier). Men kan werken met een call center, dat functioneert door middel van scripts die over het hele land worden gebruikt.
2. App & technologie : dit systeem is aanvullend op de manuele tracing, maar op vrijwillige basis te gebruiken door de burger. De federale overheid zal het juridisch kader definiëren (oa inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en GDPR). De deelstaten zijn bevoegd om de app te kiezen en uit te rollen.

Minister Antoniadis deelt mee dat de Duitstalige Gemeenschap een team samenstelt. Hij vraagt wie en wanneer ruimer zal getest worden. Hij is voorstander van een verruiming van de huidige criteria.

Minister Maron deelt mee dat de GGC ook een werknota heeft opgesteld, na vergaderingen tussen de federale overheid en de deelstaten. Hij stelt volgende vragen :

1. Dient de contact tracing volledig operationeel te zijn voor 3 mei ?
2. Wat is de relatie tussen het call center en de technologische ondersteuning/app ?
3. Welke medische basisinformatie (medisch dossier, of andere) zal de bron zijn, en wat is de relatie tussen deze technologie en deze bron ?
4. Wat is de relatie met e-health ?

De antwoorden op deze vragen vormen voor hem randvoorwaarden voor de organisatie van contact tracing.

Minister Maron vraagt ook naar federale standpunt over de stoffen mondmaskers. Dit is onder meer belangrijk in het kader van het gebruik van het openbaar vervoer in Brussel. De communicatie hierrond vanuit de federale overheid is onduidelijk. Volgens de Association de la Ville et des Communes zou de federale overheid zich niet bevoegd achten voor de stoffen mondmaskers. Hij betreurt dit standpunt en vraagt dat de federale overheid duidelijkheid geeft en de minimale normen bepaalt.

Minister Morreale is akkoord met het principe van de deelstatelijke bevoegdheid mbt contact tracing. Het is belangrijk dat de publieke diensten dit organiseren om disparate systemen te vermijden. Het ethisch en juridisch kader moeten worden uitgeklaard. De relatie tussen tracing en testing is evident en belangrijk. Zij stelt de volgende vragen:

1. Zal de federale overheid de app (laten) ontwikkelen, of is dit volledige bevoegdheid van de gewesten ?
2. Dient een eventuele app verbonden te worden met het medisch dossier ?
3. De rol van de verzekeringsinstellingen mbt een eventuele app moet worden bekeken.
4. Hoe kan men vermijden dat actoren buiten de EU zich op deze markt begeven ?

Minister Beke bevestigt eveneens de bevoegdheid van de deelstaten met betrekking tot contact tracing. Er is evenwel nood aan interfederale coördinatie met één overkoepelend kader voor het hele land en dus bij voorkeur ook één unieke app. Zonder unieke app wordt de coördinatie moeilijk. Hij stelt volgende vragen:

1. Hoelang gaan we tracen ? Gedurende een periode, of fase (vb tot er vaccin is ?).
2. Wat is de inschatting van de effectiviteit van een app, indien deze vrijwillig te gebruiken is door de burger.

Voor Minister De Block is 3 mei de richtdatum voor de uitrol van contact tracing over het hele land. De vraag is hoe men dit intergewestelijk gaat organiseren. Er blijft een kans op een tweede golf van besmettingen. De contact tracing zal dus nodig zijn totdat het virus is verdwenen of een vaccin beschikbaar; dit toont het belang van koppeling met het medisch dossier.

Minister Maron toont bezorgdheid over de bescherming van de privacy; een positief getest persoon zal aan het call center zijn of haar contacten moeten bekend maken. Volgens Minister De Block moet het systeem de privacy volledig respecteren. Hij ontving daarnaast informatie dat de app niet zou ingevoerd worden, en dus enkel manuele contact-tracing zou worden gebruikt. Hij vraagt duidelijkheid over de strategie.

Minister Glatigny benadrukt eveneens het belang van GDPR-compliance en een inschakeling in een Europees kader.

Pedro Facon vat de vragen samen :

1. Tijdsvenster : tegen wanneer, en hoe lang, moet contact-tracing operationeel zijn, en hoe?
2. Interacties : wat is de interactie tussen de app, e-health, call center, elektronisch patiëntendossiers, ... hiervoor is juridisch kader nodig
3. De call centers dienen bestaaf te worden: hoeveel en hoe?
4. Wat is de relatie met de testing strategie en met de mondklappers ?
5. Wat is de inhoud van de interfederale coördinatie ? Er zijn alvast mogelijkheden op het vlak van juridisch kader, technische ondersteuning voor het call-center, en e-health.

Minister De Backer benadrukt dat de deconfinement niet kan zonder contact tracing. Richtdatum voor de uitrol van contact tracing is dus 3 mei. De contact tracing moet georganiseerd worden zonder rekening te houden met de app. Een app vergemakkelijkt de manuele contact tracing, maar vervangt deze niet. De federale overheid zal enkel de basiskennmerken van de app vastleggen (in lijn met Europese maatregelen), zoals open-source en gebruik van bluetooth. Er komt geen centrale databank.

Tegelijk dienen de testinglogistiek en -infrastructuur volledig operationeel te zijn. De link tussen contact tracing en testing is evenwel zeer gericht. De testing gebeurt momenteel bij mensen met symptomen die zich aandienen in triagecentra, ziekenhuizen, ... Bij positieve test worden de personen, waarmee de betrokkene in contact is geweest, gecontacteerd met de vraag om bepaalde maatregelen te nemen (vb. quarantaine). Indien zich symptomen manifesteren, wordt deze persoon getest. Indien zich geen symptomen voordoen, kan een serologische test worden afgenomen.

Minister De Backer benadrukt dat testing niet kan gebruikt worden als voorwaarde om al dan niet terug aan het werk te gaan. Immers, uit resultaten blijkt dat 'slechts' 5% van de personen besmet is. De testing dient enkel om te kijken (a) wie besmet is of (b) wie immuun is. Men kan mensen niet dagelijks of wekelijks testen.

Voor Minister De Backer kan evenmin een einddatum geplaatst worden op het gebruik van contact tracing. De testing en de contact tracing moeten een efficiënte opvolging van de situatie na deconfinement toelaten, bijvoorbeeld om een tweede golf te voorkomen, of om risicovolle plaatsen te detecteren (zoals flatgebouw).

Wat de verdere coördinatie betreft moet voor Minister De Backer de lead voortaan bij de regio's liggen. De federale overheid zal ondersteunen.

Het beleid mbt de mondklappers staat los van de testing en de contact-tracing. Mocht de Nationale Veiligheidsraad beslissen dat mondklappers niet nodig zijn, dient de testing en contact-tracing worden verdergezet. Hij geeft de vraag van Minister Maron over de mondklappers door aan Minister Geens voor verder gevolg.

Minister Linard benadrukt dat het dragen van mondklappers de personeelsinzet in structuren voor 'la petite enfance' zou vergemakkelijken. In deze structuren kan de social distancing regel niet gerespecteerd worden.

Minister Maron vraagt om een projectleider aan te stellen op federaal niveau, bijvoorbeeld bij Sciensano. Minister Morreale sluit zich hierbij aan.

Minister De Backer geeft aan dat, gelet op de regionale bevoegdheden, de federale overheid hier niet zal coördineren. De federale overheid zal wel het wettelijk kader uitwerken. De deelstaten kunnen opteren voor eigen 'regionale' app's, een gezamenlijke app, of de ontwikkeling overlaten aan private ondernemingen, universiteiten, edm. De relatie met het call center moet verzekerd worden. Minister De Backer zal de lijst van consortia, die reeds werken aan een app, meedelen aan de IMC-leden. Minister De Block pleit voor de oprichting van een intergewestelijke coördinatiegroep, met een duidelijke leiding.

Minister Beke is verbaasd over het gewijzigde standpunt van de federale overheid. Het nieuwe standpunt strookt niet met de aanpak en de besprekingen tot op heden.

Minister Beke kan daarom ook niet akkoord gaan met dit gewijzigde standpunt. Als contact-tracing een bevoegdheid is van de deelstaten, moet er geen hand-over meeting zijn. De 'Data Against Corona Taskforce' van Minister De Backer had als ambitie tot een geïntegreerde strategie te komen, bottom-up contact-)tracing via apps en alle krachten te bundelen. De regio's hebben zich in die logica ingeschreven. Het is een gezamenlijke uitdaging om het virus onder controle te houden. Een interfederale coördinatie is daarin van groot belang.

Het interregionaal kader van de contact tracing en de antwoorden op de vragen aan de federale overheid worden geagendeerd op de eerstkomende IMC.

2. Varia

De volgende vergadering van de IMC vindt plaats op woensdag 22 april 2020, van 8u-10u via videoconferentie. De voorbereidende vergadering vindt plaats op dinsdag 21 april om 19u. De agendapunten kunnen worden meegedeeld voor dinsdag 21 april, 12u aan het secretariaat op het emailadres : imcvg_sec_cimsp@health.fgov.be. Agendapunten worden enkel aanvaard indien vergezeld van een begeleidende nota (cf. huishoudelijk reglement IMC).

3. Beslissingen

De gemeenschappen en gewesten hebben akte genomen van het standpunt dat door de federale regering is vertolkt, namelijk dat :

- 1. vóór 3 mei een systeem van contact tracing noodzakelijk is in functie van de deconfinement. Een manuele tracing met call center is een minimum; een app is een zeer nuttige meerwaarde;**
- 2. de deelstaten bevoegd zijn voor de ontwikkeling en uitrol van het systeem, en de lead hebben in de intergewestelijke coördinatie. De federale overheid zal hen ondersteunen en het wettelijk kader bepalen mbt de algemene criteria en de informatiebeveiliging.**